

ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ:

- Αυθόρμητη απεργία στο λιμάνι (4η σελ)
- Οι συντεχνίες μας αφήνουν ακάλυπτους
- Θα προχωρήσουμε με δικές-μας εργατικές επιτροπές
- Αυστηρο ψήφισμα στον Πρόεδρο

ΠΙΚΕΤΤΟΦΟΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ

Εξω απο τη Βουλη απο την Σ.Ν.ΕΔΕΝ

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ, οργάνωσε χθες το απόγευμα εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω απο τη βουλη, την ώρα που το σώμα συνεδρίαζε και επρόκειτο να ψηφίσει σε νόμο τη νέα φορολογία. Είναι γνωστο πως η οργάνωση-μας ανεπιφύλακτα τάσσεται ενάντια στη νέα φορολογία την οποία θα υποστούν οι λαϊκές μάζες των εργαζομένων, αφού αφορά αγαθα πλατειας κατανάλωσης. Πιο κάτω δημοσιεύουμε διακήρυξη της οργάνωσης - μας για το θέμα. Η πικεττοφορία έγινε αισθητη σ' όλη την πρωτεύουσα και δεκάδες εκατοντάδες λαου την παρακολούθησαν αφού μετα την στάση έξω απο τη βουλη έγινε και πορεία στους κυριώτερους δρόμους της Λευκωσίας.

Τα συνθήματα που δέσποζαν στη πικεττοφορία ήταν: «Η νέα φορολογία πλήγμα ενάντια στους εργαζομένους», «Να φορολογηθει ο πλούτος-όχι οι εργαζόμενοι», «Η κυβέρνηση κτυπα το βιοτικό επίπεδο της φτωχολογίας», κ.ά.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ έχει εξηγήσει πολλές φορές στο παρελθον ότι ο μοναδικος τρόπος για να ξεφύγει η Κύπρος απο το οικονομικο αδιέξοδο και να διαγραφουν σωστες προοπτικες για την ανάπτυξη του αντιϊμπεριαλιστικου, αντικατοχικου, απελευθερωτικου αγώνα του λαου-μας, είναι η εθνικοποίηση των βασικων μονοπωλιων του νησιου, η αγροτικη μεταρρύθμιση (να δοθει η γη και το νερο στους αγρότες) και η άμεση φορολογία όσων βιομηχανιων δεν βρισκονται μέσα στα πλαίσια του μεταρρυθμιστικου προγράμματος.

Αντι αυτού, η κυβερνηση αποφάσισε πρόσφατα την επιβολη νέας αύξησης της έμμεσης φορολογίας και εισαγωγικων δασμων πάνω σε μια σειρά ειδη. Σ' αυτα τα είδη περιλαμβάνονται πολλα είδη πλατειας κατανάλωσης, απο τα οποία η κυβερνηση προγραμματίζει να αποσπάσει μεγάλα ποσα για να καλύψει τους προϋπολογισμους-της. Επιπρόσθετα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει προειδοποιήσει πρόσφατα ότι αν χρειαστει θα επιβληθουν και νέοι φόροι αγια το καλο του αγώνα».

Είναι επίσης σημαντικό το γεγονός ότι τα νέα φορολογικα μέτρα παίρνονται σε μια εποχη που παρατείνονται

τα φορολογικα κίνητρα προς τους βιομηχάνους-και τους επιχειρηματίες, ενω την ίδια στιγμή δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο για την πάταξη της φοροδιαφυγης.

Η νέα έμμεση φορολογία είναι ένα άμεσο κτύπημα στο βιώτικο επίπεδο των εργαζομένων και της φτωχολογίας γενικότερα, που είναι σε όλους γνωστο και πιο πολυ στην κυβερνηση ότι αυτοι κράτησαν στους ώμους-τους, το οικονομικο βάρος των επιπτώσεων του πραξικοπήματος και της εισβολης αλλα

και της γενικότερης καπιταλιστικης κρίσης, χάριν της «επότητας» και της «ταξικης Ειρήνης».

Η Εκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν.ΕΔΕΝ καλει τα μέλη και τους φίλους της οργάνωσης σε μια άμεση συμβολικη διαμαρτυρία ενάντια σ' αυτη την απαράδεκτη απόφαση της Κυβέρνησης, με την οργάνωση πικεττοφορίας έξω απο την βουλη (όπου θα συζητήσει το θέμα) σήμερα Πέμπτη 25-1-1979.

Η πικεττοφορία θα ξεκινά

νήσει απο τα Κεντρικα γραφεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 και θα καταλήξει στο κτίριο της βουλης.

—ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ.
—ΝΑ ΦΟΡΟΛΟΓΗΘΕΙ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΟΧΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΣΑΧΗ ΣΤΙΣ 16 ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΠΡΗ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΙΡΑΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΔΙΕΘΝΗ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΤΟΠΙΑ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ. Η ΝΙΚΗ ΑΥΤΗ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΝΤΟΠΙΑ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΝΑΥΣΜΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΙ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΛΑΟ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ.

Η Σοσ. Εκφραση πιστευε πάντα και διακήρυσε μέσα απο τις στήλες της ότι η δύναμη της εργατικης τάξης και οι ενέργειες των μαζων είναι ο βασικος άξονας των επαναστατικων αλλαγων στην κοινωνία. Την εμπιστοσύνη μας στην Ιρανικη εργατικη τάξη τη διακηρύξαμεν επανειλημμένα μέσα απο τις στήλες αυτες. Το διώξιμο του Σάχη μετα απο ένα χρόνο μαχητικες διαδηλώσεις και απεργίες αποτελει μια απο τις πιο παταγώδεις ήττες του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμου την τελευταία δεκαετία και δικαιώνει και ενδυναμώνει την εμπιστοσύνη-μας στο τεράστιο δυναμικο των μαζων για επαναστατικες αλλαγες.

Για να ζυγιάσουμε το μέγεθος της ήττας του ιμπεριαλισμου και της νίκης στην πρώτη φάση της νέας Ιρανικης επανάστασης θα επιχειρήσουμε στη συνέχεια να αναλύσουμε τη σημασία που είχε το Ιραν για τους ιμπεριαλιστες - κύρια τους στην 5η σελίδα

ΙΡΑΝ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

ΜΕΡΟΣ Α!

Ολόκληρη η περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου βρίσκεται μπροστά σε κοσμογονικές εξελίξεις που δεν μπορεί παρα να έχουν ένα σημαντικώτατο αντίκτυπο στην πορεία και την ανάπτυξη του αγώνα του λαού μας για λευτεριά και σοσιαλισμό, και στα προβλήματα που υπάρχουν στον κόσμο γενικώτερα.

Στο Ιράν η απρόοπτη για πολλούς, γρήγορη γενίκευση της επανάστασης, η πτώση του Παντοδύναμου Σάχη και η σίγουρη εγκαθίδρυση στις επόμενες μέρες ή βδομάδες μιας προοδευτικής δημοκρατίας πάνω σε ένα μεταβατικό αντι-ιμπεριαλιστικό πρόγραμμα, έχει κατατρομοκρατήσει τους εγκεφάλους της C.I.A., του Πενταγώνου και γενικώτερα της Δυτικής καπιταλιστικής συμμαχίας. Μέχρι πριν ένα

πετρελαιοπηγών και άλλες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις και την σύγκληση συντακτικής συνέλευσης για την εγκαθίδρυση μιας προοδευτικής Δημοκρατίας.

Η γρήγορη εξέλιξη και η νίκη της Ιρανικής επανάστασης άφησε βέβαια εκπληκτικούς και άναυδους τις υπηρεσίες πληροφοριών και τους ιμπεριαλιστές, αλλά και πολλούς υποτιθέμενους προοδευτικούς κύκλους που αδυ-

διάφορα προβλήματα που υπάρχουν στον κόσμο σε άμεση αλληλοεξάρτηση και δεν προσπαθούν να δώσουν απομονωμένες λύσεις στο κάθε ένα ξεχωριστά. Αυτούς που έχουν την δυνατότητα να βλέπουν πέρα από τους «σταθερούς» παράγοντες των εξοπλισμών και της δύναμης, την κίνηση των μαζών, της ιστορίας και της επανάστασης.

Υπάρχει βέβαια μια μεγάλη πιθανότητα η Ιρανική επανάσταση να ανασκοπεί και να μην φτάσει ως τις τελευταίες-της συνέπειες, δηλαδή την εγκαθίδρυση μιας σοσιαλιστικής εργατικής δημοκρατικής κοινωνίας για δυο βασικούς λόγους:

α) Η ηγεσία του κινήματος βρίσκεται στα χέρια θρησκευτικών ηγετών που προσπαθούν μαζί με τον καθαρά κοινωνικό χαρακτήρα της επανάστασης να της δώσουν και θρησκευτική επικάλυψη. Και αυτό έχει

επανάσταση πέρα από ορισμένα επίπεδα με τον κίνδυνο να υπάρξει μακροπρόθεσμα μια σημαντική αποθροσύνη.

β) Παρα το γεγονός ότι το κίνημα των μαζών στηρίζεται στους βιομηχανικούς εργάτες, τους εργάτες των πετρελαιοπηγών, τα αγροτικά στρώματα και γενικά στην φτωχολογία παρα το γεγονός ότι άρχισαν ήδη να δημιουργούνται εργοστασιακές και λαϊκές επιτροπές δεν φαίνεται ότι υπάρχει ακόμα μια γνήσια επαναστατική ηγεσία ικανή να μπει επι κεφαλής του εργατικού κινήματος και να προχωρήσει την επανάσταση μέχρι το τέλος. Τίποτα όμως δεν μπορεί ακόμα να αποκλειστεί γιατί όπως είπαμε η κίνηση της ιστορίας αναφυλάσσει πάντα πολλές και αναπάντεχες εκπλήξεις.

Μα κι αν ακόμα η κατάσταση στο Ιράν δεν έχει μια ευνοϊκή εξέλιξη μέχρι το τέλος τα όσα έγιναν μέχρι σήμερα είναι γεγονότα εξαιρετικής σημασίας που θα έχουν οπωσδήποτε σημαντικές ευνοϊκές επιπτώσεις βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, στην ανάπτυξη του επαναστατικού κινήματος στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Ακόμα πιο ειδικά η Ιρανική επανάσταση επηρεάζει άμεσα την ανάπτυξη της επανάστασης στην Τουρκία, η οποία εδώ και αρκετό καιρό περνά μια

αφορούν ειδικά και μόνο την Τουρκία. Βέβαια ο αστικός τύπος στην Κύπρο και στην Ελλάδα, προσπαθεί να δώσει αυτή την συγκεκριμένη εντύπωση του χάους της κατάρρευσης και του βαρβαρισμού στη βάση μιας καθαρά σωβινιστικής πολιτικής - που δυστυχώς βρίσκει σε σχεδόν απόλυτη ευθυγράμμιση και πολλά αριστερά κόμματα - παραγνωρίζοντας την βαθύτερη σημασία των φαινομένων που εξελίσσονται σήμερα στην Τουρκία.

Απο την άλλη πλευρά οι ιμπεριαλιστές φαίνεται έχουν αντιληφθεί - κάπως αργά βέβαια - τον κίνδυνο να εξελιχθούν τα γεγονότα που συμβαίνουν στην Τουρκία προς μια κατεύθυνση παρόμοια με την εξέλιξη του Ιράν, όπως φαίνεται να έχουν αντιληφθεί την σημαντική αρνητική για αυτούς επίδραση που θα έχει η Περσική επανάσταση στους λαούς της περιοχής. Πέρα απ' αυτό είναι σίγουρο ότι φοβούνται μια πιθανή «Αιθιοπική παρέκκλιση» του Ιράν πράγμα που θα οδηγούσε την χώρα κάτω από τον έλεγχο των Σοβιετικών.

Έτσι μόνο εξηγείται η βιασύνη των Αμερικανικών ιμπεριαλιστών και των συμμάχων-τους

χρόνο επικρατούσε σε όλους η σαφής εντύπωση ότι το ΙΡΑΝ ήταν το πανίσχυρο προπύργιο του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στην περιοχή και ότι ήταν αδύνατο στα προσεχή τουλάχιστον χρόνια να ξεφύγει από τον απόλυτο έλεγχο που εξασκούσαν σ' αυτή την χώρα οι Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Είναι γνωστό ότι από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 50 ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δημιούργησε ένα τρομαχτικό πλέγμα μηχανισμών καταπίεσης στη Περσία και ένα υπερσύγχρονο στρατό.

Η γνωστή ΣΑΒΑΚ στήθηκε κάτω από την άμεση επίβλεψη αμερικανών ειδικών και αποτέλεσε πρότυπο για την δημιουργία των τρομοκρατικών αστυνομικών στην Ελλάδα στη Χίλη και σε πολλές άλλες χώρες του κόσμου όταν με την ευλογία των Ε.Π.Α. επεβλήθησαν στρατιωτικές δικτατορίες.

Αυτοί ωστόσο οι μηχανισμοί καταπίεσης τα μέσα συλλογής πληροφοριών (C.I.A.) - τα υπερσύγχρονα όπλα, η συνεχής φοβερή τρομοκρατία και η πλουσιοπάροχη οικονομική βοήθεια των ιμπεριαλιστών δεν εμπόδισαν τον Ιρανικό λαό να εξεγερθεί ενάντια στο τυραννικό καθεστώς του Σάχη, να σταθεί με γυμνα στήθεια μπροστά στα πολυβόλα και τα τανκς και να διεκδικήσει με γενναϊότητα την άμεση απομάκρυνση του τυράννου και των Αμερικανών, την εθνικοποίηση των

να του να αντιληφθούν την κίνηση της ιστορίας προς τα μπροστά. Αυτοί οι κύκλοι αντιμετώπιζον συνήθως στατικά τα διάφορα φαινόμενα πράγμα που τους οδηγεί σε ιδεολογικά και θεωρητικά αδιέξοδα, σε βάρους βέβαια της επανάστασης και των αγώνων λαών και προς όφελος του «πάντοδύναμου ιμπεριαλιστικού φαντάσματος». Έτσι βλέπουμε διάφορα κινήματα που υπαινίσσονται την επανάσταση και τον σοσιαλισμό να προχωρούν σε απαράδεχτες υποχωρήσεις στους ιμπεριαλιστές και την αστική τάξη των χωρών τους, εν' ονόματι του «συσχετισμού των δυνάμεων» που τον θεωρούν σε τελευταία ανάλυση σταθερό και αμετάβλητο.

Τέλος η ευνοϊκή εξέλιξη της επανάστασης στο Ιράν διακαίωνει αυτούς που βλέπουν τα

γίνει κατορθωτό σε μεγάλο βαθμό, ιδιαίτερα μέσα στις πιο φτωχές και αμόρφωτες μάζες του πληθυσμού. Έτσι παρα τον ριζοσπάσσιμο-τους και την επαναστατικότητά -τους οι

θρησκευτικοί ηγέτες δεν μπορούν να προχωρήσουν την

προεπαναστατική περίοδο θα μπορούσε κανένας να πει προ-ιρανική.

Τα γεγονότα που εξελίσσονται στην Τουρκία τον τελευταίο χρόνο, είναι σημάδια της γενικότερης κρίσης που αντιμετωπίζει το σύστημα στην περιοχή. Η μαζική εξέγερση της νεολαίας οι καθημερινές μαζικές διαδηλώσεις εργατών οι δολοφονίες η φασιστική δράση, οι απεργίες, δεν είναι δείγματα του «οικονομικού χάους» ή της «επικείμενης κατάρρευσης» ή του «εμφύλιου σπαραγμού» ή ακόμα της ανικανότητας αυτών που κυβερνούν σήμερα αυτή την χώρα να επιβάλουν την «τάξη» και την «νομιμότητα» δεν είναι δείγματα «βαρβαρισμού» που

να αποφασίσουν στα γρήγορα μια τεράστια οικονομική και άλλη βοήθεια προς την Τουρκία και να επισπεύσουν τις διαδικασίες και τις πρωτοβουλίες για γρήγορη λύση του Κυπριακού προβλήματος.

Με αυτή την μεθοδολογία ελπίζουν ότι θα πετύχουν απόλυτο έλεγχο πάνω στην Κύπρο πολύ νωρίς μπροστά στον πολύ πιθανό κίνδυνο να οδηγηθεί η κατάσταση στην Τουρκία προς απρόβλεπτες κατευθύνσεις και επιπρόσθετα ελπίζοντας ότι με την οικονομική βοήθεια θα ανακόψουν μια τέτοια πορεία.

ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΡΟΙ

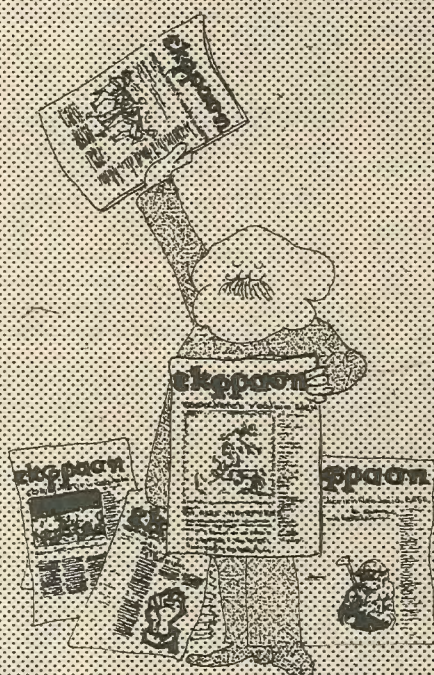
Όπως θ' ανέμενε κανείς η κυβέρνηση προσπαθεί και πάλι να καλύψει τα έξοδα των προϋπολογισμών της με φόρους που θ' αποσπάσει βασικά από τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα του λαού. Τα νέα φορολογικά μέτρα έχουν σαν κύριο στόχο είδη πλατείας κατανάλωσης όπως η μπίρα, τα οινόπνευμα, η βενζίνη, τα αυτοκίνητα. Είναι χαρακτηριστικό πως στην περίπτωση των αυτοκινήτων πολύ μικρή διάκριση γίνεται για το μέγεθος τους. Ετσι αντι η κυβέρνηση να στραφεί προς τη πάταξη της φοροδιαφυγής για να εισπράξει τα χρήματα που ληστεύουν κάθε χρόνο οι επιχειρηματίες από το κράτος, αυξάνει τους ήδη ψηλούς έμμεσους φόρους. Φυσικά η κυβέρνηση χρειάζεται λεφτά για να λειτουργήσει, και είναι επίσης γεγονός πως δεν είναι σε θέση να πατάξει τη φοροδιαφυγή γιατί οι κεφαλαιοκράτες βρίσκουν τρόπο να συγκαλύπτουν τα κέρδη τους. Το θέμα έχει βασικά δυο πτυχές: από τη μία η φορολογία πρέπει νάναι όσο γίνεται πιο δίκαιη και να στρέφεται στα ψηλά εισοδήματα από την άλλη επιβάλλεται η ολοένα και μεγαλύτερη συμμετοχή του κράτους στην παραγωγή με την κρατικοποίηση των τραπεζών και των βασικών μονοπωλίων. Διαφορετικά θα έχουμε συνεχώς νέες φορολογίες που θα αυξάνουν αντι να μειώνουν τα κοινωνικά χάσματα.

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Παρ' όλη τη συγγένεια που φαίνεται νάχει το σχέδιο Βάλντχαϊμ με τις Αμερικανικές προτάσεις, δε φαίνεται τελικά να ικανοποιεί τον Ντενκας και την Αγκυρα που απαιτούν πιο συγκεκριμένες υποχωρήσεις από την Κυπριακή Κυβέρνηση. Ωστόσο η μυστικότητα που καλύπτει τόσο το σχέδιο όσο και της παρασκηνιακές συζητήσεις κάμνουν αδύνατη την κατανόηση της ουσίας της διαφοράς από το λαό και δίνει την ευκαιρία στο Συναγερμό και τη «Σημερινή» να δημαγωγεί. Επείγει να δοθούν στη δημοσιότητα όλα τα στοιχεία για να μπορέσει ο λαός να εκφράσει τη γνώμη του. Διαφορετικά θα βρισκόμαστε συνεχώς μπροστα στον κίνδυνο μιας νέας ουσιαστικής υποχώρησης που θα αποτελεί τετελεσμένο γεγονός. Για να αξιοποιηθεί η αγωνιστικότητα του λαού είναι απαραίτητο να υπάρχει άμεση και πλήρης ενημέρωση.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟ;

Είναι το λιγότερο εκπληκτική η απάντηση του κυβερνητικού εκπρόσωπου όταν ρωτήθηκε για το ποιος φταίει για την καθυστέρηση στην αποπληρωμή των προσφυγικών καταθέσεων στις Συνεργατικές. Η απάντηση «ρωτήστε το Συνεργατισμό» δεν είναι καθόλου ικανοποιητική. Αν η κυβέρνηση δεν ελέγχει τον Συνεργατισμό τότε ποιος τον ελέγχει; Το σκάνδαλο πρέπει να σταματήσει. Και μπορεί μόνο να σταματήσει με την τροποποίηση της νομοθεσίας για το Συνεργατισμό με τρόπο που να εκδημοκρατικοποιεί το θεσμό, να βάζει κάτω από τον έλεγχο των μαζών την διοίκηση του. Ας σταματήσει η κυβέρνηση να παίζει το ρόλο του Πιλάτου και ας αναλάβει τις ευθύνες της.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΤΙΑΝΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Και η Βιετναμική παρέμβαση

Η έκβαση του πολέμου ανάμεσα στο Βιετναμ και τη Καμποτία δεν εκπλήσσει κανένα δεδομένου ότι το Βιετναμ είχε αποφασίσει να δώσει μια γρήγορη στρατιωτική λύση στο πρόβλημα. Γιατί είναι πολύ γνωστό πως το στρατιωτικό ισοζύγιο έκλινε με τεράστια διαφορά υπέρ του Βιετναμ, που σήμερα διαθέτει ένα τεράστιο στρατιωτικό μηχανισμό, με μια μακρόχρονη πείρα, έτσι που σίγουρα καθιστά τη χώρα σαν τη πιο μεγάλη στρατιωτική δύναμη στην Ινδοκίνα. Αλλά τούτη είναι η στρατιωτική πλευρά του θέματος. Από πολιτική σκοπιά γεννιούνται μια σειρά από σοβαρά ερωτήματα πολιτικής υφής, που απασχολούν σήμερα τον κάθε σοσιαλιστή.

Την άνοιξη του 1974 οι προοδευτικές δυνάμεις όλου του κόσμου χαιρέτησαν τη νίκη των Κμερ Ρουζ ενάντια στους Αμερικανούς ιμπεριαλιστές. Επιτέλους η Καμποτία, απελευθερώθηκε από ένα τυραννικό εκμεταλλευτικό και σκοταδιστικό καθεστώς, ύστερα από αρκετά μακρόχρονους και ηρωικούς αγώνες. Στη συνέχεια, όπως η «σοσιαλιστική έκφραση» ξανάγραψε, εγκαταστάθηκε ένα σκληρό καθεστώς, που ακολούθησε μια εξωφρενική πολιτική, που ήταν μια απόπειρα για ακραία εφαρμογή ορισμένων αντιλήψεων της κινεζικής «πολιτικής επανάστασης». Πολλοί δυτικοί παρατηρητές χαρακτήρισαν το καθεστώς του Πολ Ποτ σαν φιλικό προς τις ιδέες της «συμμορίας των τεσσάρων» ή των «τεσσάρων της Σαγκάης όπως είναι γνωστοί. Τούτο πιθανόν να είναι σωστό, αν και η πρόχταση που δίνεται σ' ένα τέτοιο ενδεχόμενο από ορισμένες δυτικές εφημερίδες, ότι δηλαδή η Κίνα επέτρεψε την κατάρρευση του καθεστώτος από διαφωνία προς την ηγεσία του, δεν φαίνεται να τεκμηριώνεται από τα γεγονότα. Οι Κμερ Ρουζ ακολουθούσαν μια πραγματικά καταστροφική πολιτική στις σχέσεις τους με το Βιετναμ, κλιμακώνοντας όπως αναφέρουν οι μέχρι τούδε πληροφορίες τις συγκρούσεις.

Ανεξάρτητα, όμως, από ένα τέτοιο ενδεχόμενο, ο κόσμος βρίσκεται σήμερα μπροστα σ' ένα νέο φαινόμενο: Τον πόλεμο ανάμεσα σε δυο κράτη που εκφράζουν την προσκόλλησή τους στις αρχές του μαρξισμού. Και στο υπόβαθρο του πολέμου βρίσκεται η Κίνα - σοβιετική διαμάχη. Και σίγουρα η απόφαση του Βιετναμ για ξεκαθάρισμα της κατάστασης - ενώ για μήνες κρατούσε συγκρατημένη στάση - δεν είναι άσχετη με την κινεζική προσέγγιση προς τις Ενωμένες Πολιτείες. Και είναι μέσα στα πλαίσια της κρίσης στις σχέσεις της Σοβιετικής Ένωσης και Κίνας που η δεύτερη προσπαθεί να δημιουργήσει ένταση στα σύνορα της με το Βιετναμ. Φυσικά, τούτο μπορεί να έχει και στρατηγικούς στόχους, την υποχρέωση δηλαδή του Βιετναμ να διατηρεί δυνάμεις στην Κινεζο-βιετναμική μεθόριο, που ενδεχόμενα θ' αδυνάτιζε την προσπάθεια πλήρους καταστολής των δυνάμεων του καθεστώτος των Κμερ Ρουζ.

Εκείνο που έχει περισσότερο σημασία είναι η συζήτηση

του βιετναμικού επιχειρήματος: Ότι η ανατροπή του καθεστώτος ήταν αποτέλεσμα λαϊκής εξέγερσης. Φυσικά δεν μπορεί να γίνει δεχτό το επιχείρημα πως το Βιετναμ δεν εισέβαλε στην Καμποτία, γιατί τούτο είναι πια τεκμηριωμένο. Το πρόβλημα έγκειται στο κατά πόσο το νέο καθεστώς, που εγκαταστάθηκε με τη βοήθεια του Βιετναμ έχει την υποστήριξη του λαού της Καμποτίας. Είναι, όπως αναφέραμε, γεγονός πως το καθεστώς του Πολ Ποτ κάθε άλλο παρα ιδανικό ήταν. Οι Βιετναμέζοι αναφέρουν ότι στη διάρκεια των 3 1/2 χρόνων που οι Κμερ Ρουζ ήταν στην εξουσία σκότωσαν 3 εκατομμύρια άτομα, ενώ δυτικές πηγές ανεβάζουν τον αριθμό σε 1 εκατομμύριο. Όπως και νάχει το πράγμα, είναι αλήθεια πως το Καμποτιανό καθεστώς ήταν τυραννικό, ενώ η οικονομική - του πολιτική είχε φέρει τη χώρα στο χείλος της καταστροφής. Τούτο φυσικά δεν συνεπάγεται πως η Βιετναμική επέμβαση ζητήθηκε από το λαό της Καμποτίας. Οισογκρούσεις ακόμα συνεχίζονται, πριν λίγες μέρες οι Κμερ Ρουζ κατόρθωσαν να ανακαταλάβουν μέρος της παραλιακής πόλης Καμπογκ, ενώ η νέα ηγεσία της Καμποτίας φαίνεται να είναι εντελώς άγνωστη. Και το γεγονός ότι δεν κατορθώθηκε η έγκαιρη μετάβαση αντιπροσώπου του νέου καθεστώτος στο συμβούλιο ασφάλειας του ΟΕΕ, που είχε συγκληθεί για τη συζήτηση του θέματος, δείχνει πως υπήρχαν δυσκολίες στη σύσταση της νέας κυβέρνησης.

Ας δούμε, όμως, ποιες ήταν οι διεθνείς αντιδράσεις στην παρέμβαση του Βιετναμ. Φυσιολογικά η Σοβιετική Ένωση και οι χώρες που την υποστηρίζουν συνεχίζουν να υποστηρίζουν τη θέση πως το καθεστώς του Πολ Ποτ ανατράπηκε από ντόπιες επαναστατικές δυνάμεις, ενώ το Βιετναμ δεν είχε καμία παρέμβαση. Η Κίνα βρήκε ακόμα μια ευκαιρία για να κατηγορήσει τη Σοβιετική Ένωση και το Βιετναμ, όπως άλλωστε αναμενόταν. Οι δυτικοί, από την πλευρά τους, υποκριτικά καταδικάζουν την Βιετναμική επέμβαση τασόμενοι υπέρ του καθεστώτος Πολ Ποτ, ενώ πριν λίγους μήνες ακόμα η Καμποτία αποτελούσε παράδειγμα παραβίασης των «ανθρώπινων δικαιωμάτων» στη σχετική καμπάνια που είχε αρχίσει ο Κάρτερ. Πιο ενδιαφέρουσα υπήρξε η στάση των Ρουμάνων και Γιουγκοσλάβων που καταδίκασαν τη επέμβαση του

Βιετναμ σαν ανάμιξη στα εσωτερικά ζητήματα μιας ξένης χώρας. Το βασικό ερώτημα που τίθεται βρίσκεται στο κατά πόσο η Βιετναμική επέμβαση είναι δικαιολογημένη ή όχι. Η απάντηση δεν είναι τόσο εύκολη στη συγκεκριμένη περίπτωση, γιατί όπως αναφέραμε, το Καμποτιανό καθεστώς κάθε άλλο παρα δημοκρατικό ήταν. Όμως οι μέχρι τώρα εξελίξεις δεν πείθουν πως το καθεστώς ανατράπηκε ύστερα από τη εξέγερση του Καμποτιανού λαού. Το καθεστώς ήταν φυσικά σκληρό, είχε όμως σε πίστη του ένα νικηφόρο αντιιμπεριαλιστικό αγώνα, τον οποίο είχε χαιρετίσει ολόκληρη η προοδευτική ανθρωπότητα.

Πολλά θα εξαρτηθούν από το τι θα ακολουθήσει. Οι διαμάχες ακόμα συνεχίζονται, και με τη κινεζική βοήθεια και υποκίνηση πιθανόν να πάρουν τη μορφή ανταρτοπολέμου, κάτι που ευνοείται και από το γεωγραφικό χαρακτήρα της χώρας. Η στρατιωτική υπεροχή του βιετναμικού στρατού οδηγεί κάποιον στο συμπέρασμα πως η καταστολή των υπολειμμάτων των δυνάμεων του Πολ Ποτ θα είναι θέμα χρόνου. Παρ' όλα αυτά πιθανόν να υπάρξουν και απρόβλεπτα. Ο κυριώτερος παράγοντας θα είναι η μελλοντική πολιτική του Βιετναμ και του νέου καθεστώτος. Η έκβαση των πραγμάτων θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα αφεθούν οι Καμποτιανές μάζες ελεύθερες να εκλέξουν τη μελλοντική πορεία της χώρας. Αν το νέο καθεστώς δεν καταφέρει να πείσει και να κερδίσει τις πλατείες μάζες, δεν αποκλείεται η ενίσχυση της αντιπολίτευσης με βάση συνθήματα εθνικιστικά.

Και είναι σε τούτο το σημείο που θα πρέπει να στρέψει κάποιος την προσοχή του. Πώς εξηγείται η προσκόλλησή σε εθνικιστική πολιτική χωρών που δηλώνουν την πίστη τους στις αρχές του Μαρξισμού; Η ρίζα του προβλήματος είναι, φαίνεται, η οικονομική υπανάπτυξη. Η αντιμετώπιση πολύπλοκων προβλημάτων, καθώς και η ανάγκη να κρατηθεί το βιοτικό επίπεδο του λαού χαμηλά για να εξασφαλιστούν οι αναγκαίοι για την οικονομική ανάπτυξη πόροι εξηγεί τη προσφυγή στην καταπίεση. Η σοσιαλιστική ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στις υπανάπτυχτες χώρες αποδεικνύεται πως είναι μια σκληρή και πολύπλοκη διαδικασία που αναγεννά στο επίπεδο της υπερδομής πολλές φορές την εθνικιστική ιδεολογία και τον πολιτικό βολонταρισμό, (τη μη αναγνώριση δηλαδή των αντικειμενικών δεδομένων). Τα δυο πάνε συχνά μαζί, και τούτο ήταν ιδιαίτερα εμφανές στην Κίνα του Μάο και τη Καμποτία του Πολ Ποτ και του Σαμπαν. Μερικές βέβαια φορές η χρήση εθνικιστικών συνθημάτων είναι αποτέλεσμα συνειδητής προσπάθειας της ηγεσίας για παραπλάνηση των μαζών.

Η Γενική Συνέλευση των Κυπρίων Φοιτητών στο Λονδίνο.

Η ΔΗΚΦΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Αντιδημοκρατικές διαδικασίες και καιροσκοπικές τοποθετήσεις

Στις 26 του περασμένου Νοέμβρη έγινε στο Λονδίνο η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου των Κυπρίων φοιτητών στην Αγγλία, ΣΥ.Κ.Φ.Α. Ο ΣΥ.Κ.Φ.Α. είναι ένα πλατύ μέτωπο όλων των δημοκρατικών δυνάμεων μέσα στον φοιτητικό χώρο. Αποτελείται από δύο παρατάξεις, και ένα αριθμό ανεξάρτητων φοιτητών, αριστερών και δεξιών. Η πιο δυνατή εκλογικά απ' τις παρατάξεις είναι η Δημοκρατική Κίνηση Φοιτητών Αγγλίας (ΔΗ.Κ.Φ.Α.), που ελέγχεται από το ΑΚΕΛ, και η άλλη είναι η Φοιτητική Αγωνιστική Παράταξη (Φ.Α.Π.) που αποτελείται από αριστερούς φοιτητές οι οποίοι διαφωνούν με το ΑΚΕΛ και πρόσκεινται φιλικά με την ΕΔΕΚ. Μια άλλη παράταξη που δούλεψε μέσα στον ΣΥΚΦΑ πέρυσι, ο Ελεύθερος Σύνδεσμος, και που ανήκε στο χώρο της κεντροδεξιάς, έχει φέτος διαλυθεί.

Το πρώτο πράγμα που μπορούσε να προσέξει κανείς στη συνέλευση του ΣΥ.Κ.Φ.Α ήταν η πολύ φτωχή προσέλευση φοιτητών. Από τις 2 1/2 περίπου χιλιάδες κυπρίων φοιτητών στο Λονδίνο μόνο 100 περίπου πήγαν στη Γενική Συνέλευση του αντιπροσωπευτικού τους σώματος. Αυτό θάπρεπε να απασχολήσει σοβαρά τις παρατάξεις και ιδιαίτερα την ΔΗ.Κ.Φ.Α. η οποία είχε πλειοψηφία 6 με 3 στο περσινό Διοικητικό Συμβούλιο και της οποίας το πρόγραμμα δράσης και οι αρχές είχαν υιοθετηθεί από την περσινή Γενική Συνέλευση. Αντι αυτού όμως, αντι η ΔΗ.Κ.Φ.Α. να δει κριτικά την όλη πορεία του Συλλόγου κατά τον περασμένο χρόνο, στη συζήτηση για τον απολογισμό της περασμένης χρονιάς, ο αντιπρόσωπος της ΔΗ.Κ.Φ.Α. περιορίστηκε σε θριαμβολογίες και συγχαρητήριους επαίνους προς το περασμένο Διοικητικό Συμβούλιο για τη δουλειά που έκανε και για τον σωστό τρόπο με τον οποίο έδρασε. Η ΦΑΠ αντίθετα είδε με πολύ κριτικό μάτι την όλη πορεία του συλλόγου κατά τον περασμένο χρόνο και απέδωσε την αποτυχία του Συλλόγου ν' αγκαλιάσει την πλατεία μάζα των φοιτητών στην όλη πολιτική και πρόγραμμα του ΣΥ.Κ.Φ.Α. Θεώρησε πως όσο η ηγεσία του ΣΥ.Κ.Φ.Α. δεν πρόσφερε την ευκαιρία στη μάζα των φοιτητών να δραστηριοποιηθεί μέσα από το Σύλλογο, όσο ο Σύλλογος δεν στόχευε στο να συνειδητοποιήσει και να κινητοποιήσει τους φοιτητές πάνω στα συγκεκριμένα προβλήματα και αιτήματα - τους ο ΣΥΚΦΑ δεν θα μπορούσε να πάει μπροστά. «Ο ΣΥ.Κ.Φ.Α.», είπε η ΦΑΠ, «δεν είναι ένα Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο στηρίζει την ύπαρξη-του πάνω στις επαφές και τις φιλικές σχέσεις που διατηρεί με τους διάφορους παράγοντες και πολιτικούς. Ο ΣΥ.Κ.Φ.Α. είναι οι φοιτητές που τον υποστηρίζουν, κι ακόμα περισσότερο είναι το τι κάνουν και το πως δρουν αυτοί οι φοιτητές».

Στη συνέχεια συζητώντας το θέμα «μαζικοποίηση του Συλλόγου» η ΔΗΚΦΑ απέδωσε την πρώτη στον αριθμό των φοιτητών που εντάσσονται στον ΣΥΚΦΑ σε τρεις λόγους. Υποστήριξε πως η ΦΑΠ δεν δουλώνει όσο η ΔΗΚΦΑ για το καλό του Συλλόγου, πως υπάρχουν ορισμένα άτομα μέσα στον ΣΥΚΦΑ που προσπαθούν να παρουσιάσουν τον Σύλλογο σαν αριστερό και πως η ύπαρξη του κρυπτοφασιστικού κατασκευάσματος ΕΦΕΚΑ το οποίο προσπαθεί να παρουσιάσει σήμερα τον εαυτό-του σαν δημοκρατικό, αποπροσανατολίζει πολλούς δημοκράτες δεξιούς φοιτητές.

Η Φ.Α.Π. απέκρουσε την πρώτη κατηγορία της ΔΗΚΦΑ σαν αβάσιμη και συκοφαντική, δίνοντας συγκεκριμένα παραδείγματα δικής-της δουλειάς. Στο δεύτερο σημείο της ΔΗ.Κ.Φ.Α. η Φ.Α.Π. απάντησε πως ο λόγος που η πλειοψηφία των φοιτητών - οι οποίοι τοποθετούνται στην κεντροδεξιά - δεν έρχονται στο ΣΥΚΦΑ, δεν είναι η ταμπέλλα που έχει ο ΣΥΚΦΑ σαν σύλλογος των αριστερών. Η θέση της Φ.Α.Π. ήταν πως η πλατεία μάζα των φοιτητών θα εντασσόταν στον ΣΥΚΦΑ ανεξάρτητα από ιδεολογία, φτάνει να μπορούσαν μέσα από το ΣΥΚΦΑ να δώσουν λύση στα προβλήματα-τους, και να είχαν τη δυνατότητα να εκφραστούν μέσα σε δημοκρατικές διαδικασίες. Στο θέμα της ΕΦΕΚΑ, η Φ.Α.Π. είπε πως πράγματι η ΕΦΕΚΑ αποπροσανατολίζει τους φοιτητές παρουσιάζοντας τον εαυτό-της σαν δημοκρατικό. Θεώρησε όμως πως για να είναι σε θέση να δημαγωγεί αποτελεσματικά η ΕΦΕΚΑ, πρωταρχική ευθύνη φέρει το ίδιο το Συμβούλιο του ΣΥΚΦΑ γιατί ποτέ δεν πολέμησε σοβαρά την ΕΦΕΚΑ, ποτέ δεν κατέβηκε στη μάζα των φοιτητών στα κολλέγια να ξεσκεπάσει τον πραγματικό-της ρόλο.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥ.Κ.Φ.Α

Το θέμα αυτό είναι πάντα επί-

καιρο σε κάθε συνέλευση του ΣΥΚΦΑ από τον καιρό της ίδρυσης-του. Η ΦΑΠ, μαζί και όλοι σχεδόν οι ανεξάρτητοι φοιτητές (οι φοιτητές που δεν ανήκουν σε παράταξη) υποστηρίζουν πως ο Σύλλογος δεν είναι όσο θάπρεπε δημοκρατικός, και θεωρούν υπεύθυνη γι' αυτό την ΔΗΚΦΑ η οποία χρησιμοποιώντας την πλειοψηφία-της προσπαθεί να σιγήσει όσο είναι δυνατόν κάθε φωνή που διαφωνεί με τις απόψεις-της.

Στη φετεινή συνέλευση οι διαφωνίες ξεκίνησαν όταν η ΔΗΚΦΑ πρότεινε όπως μη δικαιούνται οι παρατηρητές να μιλούν. Παρ' όλη την αντίδραση της Φ.Α.Π. και των ανεξάρτητων φοιτητών η συνέλευση έγκρινε την άποψη της-ΔΗΚΦΑ. Ορισμένοι παρατηρητές οι οποίοι ζήτησαν τον λόγο για να υποστηρίξουν το δικαίωμα να μιλούσαν αναγκάστηκαν να σωπίσουν γιατί δεν είχαν το δικαίωμα να μιλήσουν. Στη συνέχεια η ΦΑΠ πρότεινε όπως οι ανεξάρτητοι φοιτητές, δικαιούνται ένα μίνιμουμ χρόνο 6 λεπτών για να υποστηρίξουν τις απόψεις-τους σε περίπτωση που έχουν συγκεκριμένη γραπτή εισήγηση να καταθέσουν στη συνέλευση. Η εισήγηση αυτή απορρίφτηκε και πάλιν από την πλειοψηφία της ΔΗΚΦΑ. Έτσι, μόνο οι παρατάξεις μπορούσαν να έχουν αρκετό χρόνο για να υποστηρίξουν ολοκληρωμένες προτάσεις. Αν κάποιος φοιτητής διαφωνούσε και με τις δύο παρατάξεις αλλά δεν είχε τη δυνατότητα να δημιουργήσει νέα παράταξη δεν θα είχε αρκετό χρόνο να υποστηρίξει τυχόν έγγραφο το οποίο θα ήθελε να παρουσιάσει.

Πραγματική σύγκρουση μεταξύ των παρατάξεων όμως, ήρθεν όταν η ΔΗΚΦΑ αρνήθηκε το δικαίωμα στον αντιπρόσωπο του Συλλόγου των Τουρκοκυπρίων φοιτητών ΙΚΤΟΦ, να εκφράσει τις απόψεις-του πάνω στο θέμα της ενοποίησης του Τουρκοκυπριακού με τον ελληνοκυπριακό φοιτητικό σύλλογο. Ο ΙΚΤΟΦ είχε ζητήσει από προηγούμενους να χαιρε-

τίσει τη συνέλευση του ΣΥΚΦΑ η πλειοψηφία όμως της ΔΗΚΦΑ στο Διοικητικό Συμβούλιο αρνήθηκε να το καλέσει. Ο λόγος είναι ότι η ΔΗΚΦΑ κι ο ΙΚΤΟΦ ήρθαν πιο παλιά σε διαφωνία σχετικά με το ρόλο της Σοβιετικής Ένωσης, και επειδή ο ΙΚΤΟΦ τους κατηγορήσαν σαν όργανο της Σ.Ε. και σαν υπεύθυνους για τις αντιδημοκρατικές διαδικασίες που υπάρχουν στον ΣΥΚΦΑ. Παρ' όλο ότι ήταν απροσκάλεστος ο ΙΚΤΟΦ ήρθε με σκοπό να ζητήσει το λόγο από τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης μια και το Διοικητικό Συμβούλιο δεν του τον έδινε. Τελικά επιτράπη στον ΙΚΤΟΦ να μιλήσει. Αφού χαιρέτησε την συνέλευση εκφράζοντας τις απόψεις του πάνω στο Κυπριακό, ο ΙΚΤΟΦ δοκίμασε να μιλήσει σχετικά με την ενοποίηση των δύο συλλόγων. Τότε τον σταμάτησε ο πρόεδρος της συνέλευσης (ο οποίος είναι και πρόεδρος της ΔΗΚΦΑ και ανώτερο οργανωτικό στέλεχος της νεολαίας του ΑΚΕΛ) και έθεσε το θέμα κατά πόσο μπορούσε ο ΙΚΤΟΦ να συνεχίσει την ομιλία του στη συνέλευση, εξαπολύοντας ταυτόχρονα μια άνευ προηγουμένου επίθεση στην αντιπροσωπεία του ΙΚΤΟΦ κατηγορώντας τους για ψευδείς και διασπαστές του κυπριακού φοιτητικού κινήματος. (Η ομιλία του προέδρου της ΔΗΚΦΑ έγινε μέσα στις ζητωκραυγές και τα χειροκροτήματα των μελών της ΔΗΚΦΑ, οι οποίοι μετά την ομιλία άρρισαν να φωνάζουν μανιασμένα ενάντια στον ΙΚΤΟΦ, πως δεν θέλουν μαθήματα από τον ΙΚΤΟΦ, πως δεν έχουν να κάνουν τίποτε με ανθρώπους του ΙΚΤΟΦ κλπ. Ο ΙΚΤΟΦ ζήτησε το λόγο για ν' απαντήσει στις κατηγορίες που του έθεσε η ΔΗΚΦΑ αλλά δεν του δόθηκε.

Η ΦΑΠ προσπάθησε ν' αντιδράσει σ' αυτή την πορεία. Υποστήριξε πως η άρνηση στον ΙΚΤΟΦ να απαντήσει σε κατηγορίες τέτοιες που δεν έκθεσαν σήμανε καταπάτηση κάθε δημοκρατικής διαδικασίας. Ξεκαθάρισε πως η άρνηση στον ΙΚΤΟΦ να απαντήσει σε κατηγορίες τέτοιες που έκθεσαν σήμανε καταπάτηση κάθε δημοκρατικής διαδικασίας. Ξεκαθάρισε πως δεν ταυτίζει τις θέσεις της μ' αυτές του ΙΚΤΟΦ, αλλά πως υποστήριξε τον ΙΚΤΟΦ μόνο πάνω στο θέμα πως δικαιούται να μιλήσει.

Η συνέλευση αποφάσισε πως δεν θα μιλούσε ο ΙΚΤΟΦ, κι όταν αργότερα η ΦΑΠ ζήτησε να εκθέσει τις δικές της απόψεις πάνω στο θέμα των Τουρκοκυπρίων (όπως προηγούμενος είχε κάνει η ΔΗΚΦΑ) ούτε και σ' αυτή δόθηκε ο λόγος.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος αρνήθηκε να δεχτεί γραπτή εισήγηση ανεξάρτητων φοιτητών σχετικά με την ενοποίηση των Τ/Κ και Ε/Κ φοιτητών και πέρασε σε άλλο θέμα, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες των φοιτητών αυτών.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΥΠΤΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΕΦΕΚΑ

Η ΕΦΕΚΑ είναι η οργάνωση των φοιτητών της άκρας δεξιάς εδώ στο Λονδίνο. Από το '70 και μετά ανέπτυξε καθαρά φασιστική δράση, και μέχρι πέρυσι, στον ετήσιο χορό τους τα μέλη της ΕΦΕΚΑ, διασκεδάζαν πηδώντας πάνω στα τραπέζια και φωνάζοντας ζήτω ο φασισμός. Στην απόφαση της τελευταίας-τους συνέλευσης, 19 Νοέμβρη 1978, η ΕΦΕΚΑ επιτίθεται προς τον υπουργό Παιδείας Δρ. Σοφίαν επειδή ο τελευταίος πήρε θέση ενάντια στον Γρίβα.

Στη φετεινή Γενική Συνέλευση του ΣΥΚΦΑ η ΕΦΕΚΑ ήταν ειδικό θέμα στην ατζέντα. Το θέμα πρόκυψε γιατί τον περασμένο μήνα, Νοέμβρη, η οργάνωση της ελληνοκυπριακής Αδελφότητας στο Λονδίνο που είναι φιλοκυβερνητική και παρουσιάζεται

σαν δημοκρατική, έδωσε το οίχημα της στο οποίο στεγάζεται ο ΣΥΚΦΑ, για την Γενική Συνέλευση της ΕΦΕΚΑ. Η απάντηση της πρεσβείας - όταν το συμβούλιο του ΣΥΚΦΑ ζήτησε εξηγήσεις για την ενέργεια της Αδελφότητας - ήταν πως η κυβέρνηση δεν είχε καθαρή θέση ενάντια στην ΕΦΕΚΑ. Είναι δε γεγονός πως η ΕΦΕΚΑ ανακήρυξε επίτιμο πρόεδρο της τον Πρόεδρο Κυπριανού, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει αρνηθεί αυτόν τον τίτλο. Η φασιστική αυτή οργάνωση παρουσιάζεται σήμερα μ' ένα δημοκρατικό προσώπιο.

Μολονότι το θέμα το είχε βάλει η ΔΗΚΦΑ ο πρόεδρος έδωσε πρώτα τον λόγο στην Φ.Α.Π. Η Φ.Α.Π. υποστήριξε πως η ΕΦΕΚΑ εξακολουθεί να είναι ένα φασιστικό κατασκευάσμα και πως η προσπάθειά της να παρουσιαστεί σαν δημοκρατική δεν είναι παρά ένας τακτικός ελιγμός. Τεκμηρίωσε τη θέση αυτή, σκιαγραφώντας την πορεία της ΕΦΕΚΑ από το '72 μέχρι σήμερα, δείχνοντας ότι τίποτε στην ουσία δεν άλλαξε στην ΕΦΕΚΑ του '78 από την ΕΦΕΚΑ του '72 και '74. Προχώρησε ακόμα η ΦΑΠ να πει πως πάντα, είτε το θέλουμε είτε όχι, θα υπάρχει η ΕΦΕΚΑ, είτε με τη μια μορφή είτε με την άλλη, γιατί όσο υπάρχουν στην Κύπρο τα πολιτικά προγεφυρώματα των Ιμπεριαλιστών, θα υπάρχουν και οι εκπρόσωποι-του μέσα στο φοιτητικό κίνημα. Στο τι πρέπει να κάνει σήμερα ο ΣΥΚΦΑ η θέση της ΦΑΠ ήταν πως πρέπει επιτέλους σήμερα ο Σύλλογος να περάσει σε μια δυνατή πολεμική ενάντια στην ΕΦΕΚΑ χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή-του. Από τη μια να κάνει ξεκάθαρο προς την κυβέρνηση (η οποία έμμεσα αναγνωρίζει ή τουλάχιστον ανέχεται την ΕΦΕΚΑ), αλλά και σ' οποιοδήποτε άλλο που έμμεσα ή άμεσα προωθεί την ΕΦΕΚΑ, πως ο ΣΥΚΦΑ δεν είναι διατεθειμένος κάτω από οποιεσδήποτε προϋποθέσεις να ανεχτεί την ΕΦΕΚΑ σαν αναγνωρισμένο αντιπροσωπευτικό σώμα των Κυπρίων φοιτητών, ισότιμο προς τον ΣΥΚΦΑ. Κι από την άλλη να κατεβεί στη μάζα των φοιτητών στα κολλέγια και ν' αναλύσει τον πραγματικό ρόλο της ΕΦΕΚΑ και τα συμφέροντα που εξυπηρετά.

Στες παραπάνω απόψεις της ΦΑΠ η ΔΗΚΦΑ απέδρασε και τοποθετήθηκε ακριβώς αντίθετα. Υποστήριξε πως δεν πρέπει να περνούμε σε εξτρεμιστικές θέσεις γιατί αποξενώνουμε τους «δημοκράτες φοιτητές οι οποίοι κατά λάθος βρίσκονται στην ΕΦΕΚΑ παρασυρμένοι από την προπαγάνδα, πως η ΕΦΕΚΑ έχει εκδημοκρατικοποιηθεί». Η λογική με την οποία η ΔΗΚΦΑ βλέπει τα πράγματα, όπως την εκφόρση ο αντιπρόσωπος της είναι τόσο καιρο που ο ΣΥΚΦΑ απόρριπτε τη συνεργασία με την ΕΦΕΚΑ δεν έχει κερδίσει τίποτε όσον αφορά τη μαζικοποίηση όποτε μπάινει σήμερα επιταχτικά μπροστά στον ΣΥΚΦΑ το καθήκον να αναθεωρηθεί στη στάση του καλώντας τα μέλη της ΕΦΕΚΑ να ενταχθούν στις γραμμές του ΣΥΚΦΑ. Αυτό κατά την άποψη της ΔΗΚΦΑ θα αφαιρέσει από την ΕΦΕΚΑ το επιχειρήμα πως ο ΣΥΚΦΑ είναι ο Σύλλογος των αριστερών και θα έχει σαν αποτέλεσμα τη μαζικοποίηση του Συλλόγου.

Στην προσπάθεια της να αντικρούσει την θέση της ΔΗΚΦΑ, η ΦΑΠ θύμησε στην συνέλευση τις προσπάθειες για ενοποίηση της ΕΦΕΚΑ με τον ΣΥΚΦΑ το '77 οι οποίες απέδειξαν πως η ΕΦΕΚΑ καθόλου δεν ενδιαφερόταν για την ενοποίηση, μιλούσε όμως γι αυτή αποκλειστικά για λόγους προπαγάνδας και δημαγωγίας. Τελικά όμως η συνέλευση ψήφισε υπέρ της ΔΗΚΦΑ.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Μέχρι τη συζήτηση του Κυπριακού το οποίο ήταν τελευταίο πάνω στην ατζέντα, είχε δημιουργηθεί μια κατάσταση έντασης και αδημονίας ανάμεσα σε πολλούς φοιτητές γιατί είχαν κουραστεί. Οπότε προβλήθηκε η εξής περιέργη άποψη από μέλη της ΔΗΚΦΑ. Να αλλάξει η ατζέντα, και να γίνει η ψηφοφορία για το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΚΦΑ, πριν από το Κυπριακό, γιατί βιάζονταν να πάνε σπίτι. Καταλαβαίνει κανείς πόση διάθεση είχαν αυτά τα άτομα για να ακούσουν τέσθεσις των παρατάξεων, να κρύνουν και να ψηφίσουν με βάση θέσεις.

Μπροστα στην πίεση του χρόνου, το προεδρείο αποφάσισε να δώσει 5(!) λεπτά σε κάθε παράταξη για να καταθέσει και να υποστηρίξει ψήφισμα πάνω στο Κυπριακό για έγκριση ψηφίσματος. Η ΦΑΠ θεώρησε εντελώς απαράδεκτη τη διαδικασία αυτή αλλά όταν δοκίμασε να εκφράσει την αντίθεσή-της, το προεδρείο δεν έδωσε την παραμικρή σημασία.

Στο ψήφισμα που κατέθεσε η ΔΗΚΦΑ υποστηρίζει:

1. Τη γραμμή και τακτική που ακολουθείται από την κυβέρνηση και τον Πρόεδρο Κυπριανού.
2. Λύση του Κυπριακού με βάση τις αποφάσεις των Η.Ε. που να εξασφαλίζει επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια-τους, διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων, και μια Κύπρο ανεξάρτητη, κυρίαρχη, εδαφικά ακέραιη, ενιαία, αδέσμευτη αποστρατικοποιημένη.
3. Πως πρέπει να σφυρηλατηθεί η ενότητα των πατριωτικών-δημοκρατικών δυνάμεων, γιατί είναι το κύριο όπλο που διαθέτουμε στον αγώνα-μας.
4. Να παραμεριστούν οι ιδεολογικές διαφορές και να συγκροτηθεί πολιτική κυβέρνηση.
5. Κάθαρος στο εσωτερικό μέτωπο.
6. Αμυντική θωράκιση και λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω από τον έλεγχο του κράτους.

Επίσης:

7. Εκτίμα την αναξωγόνηση και ανάκαμψη της οικονομίας και τάσεται υπέρ της δικαιοτέρας κατανομής του εθνικού εισοδήματος.
8. Χαιρετίζει τη στροφή που παρατηρείται στην πολιτική προσέγγιση που ακολουθεί η κυβέρνηση προς τους Τουρκοκύπριους.
9. Υποστηρίζει αμετάκλητη παραμονή στα πλαίσια του ΟΗΕ.
10. Υποστηρίζει προώθηση της πρότασης για σύγκληση ευρείας διάσκεψης για το Κυπριακό.
11. Τάσεται υπέρ της πλήρους αξιοποίησης της αλληλεγγύης των συμπαράστασης των παγκόσμιων προοδευτικών δυνάμεων και φίλων χωρών.

Σε αδρές γραμμές οι θέσεις της ΦΑΠ για το Κυπριακό ήταν:

1. Απώτερος στόχος είναι η δημιουργία μιας Κύπρου δίχως πρόσφυγες (Έλληνες ή Τούρκους), ενιαία, ανεξάρτητη, αποστρατικοποιημένης, εδαφικά ακέραιης, όπου όλοι οι κάτοικοι, ανεξάρτητα από θρησκεία ή εθνικότητα θα ζουν ειρηνικά απολαμβάνοντας ίσες ευκαιρίες και ίσα δικαιώματα.
2. Η ιστορία του αγώνα της Κύπρου από το καλοκαίρι του '74 μέχρι σήμερα αποτελείται από μια πορεία συνεχών υποχωρήσεων. Υπάρχει εμφανής πτώση στο επίπεδο της αγωνιστικότητας του λαού και είναι αποτέλεσμα της στείρας και άκαρπης πολιτικής που ακολουθείται.
3. Ο μακροχρόνιος αγώνας για τον οποίο μιλά η πολιτική ηγεσία

στην 7η σελίδα

Ταξική αναμέτρηση στη Βρετανία

1.500.000
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Η πολιτική του Κάλλαχαν καταρρέει.

Με την απεργία των εργατών των δημόσιων υπηρεσιών στη Βρετανία η χώρα αντιμετωπίζει πια, τη μεγαλύτερη εργατική κρίση από τον καιρό που οι ανθρακωρύχοι με την απεργία-τους μπόρεσαν ν' ανατρέψουν την Συντηρητική Κυβέρνηση του Εντουαρντ Χηθ. Ταυτόχρονα με την απεργία των εργατών δημόσιων υπηρεσιών συνεχίζεται η απεργία των οδηγών φορτηγών και οι μονοήμερες απεργίες των οδηγών τραινών, που έχουν σχεδόν παραλύσει την οικονομία σ' ολόκληρη τη χώρα.

Οι οδηγοί λεωφορείων απεργούν για τη διεκδίκηση των αιτημάτων που ενέκριναν στην ετήσια συνδιάσκεψη-τους τον περασμένο Ιούλιο, που είναι βασικά η αύξηση των μεροκαμάτων σε £65.00 και η ελάττωση των ωρών εργασίας σε 35 ώρες τη βδομάδα. Η 1η του Γενάρη ήταν ο στόχος για την επίτευξη των πιο πάνω. Όμως η εργοδοσία πρόσφερε μόνο 5% αύξηση, μέσα στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής ενάντια στον πληθωρισμό. Έτσι στην αρχή του Γενάρη αλληπάλληλες πλατένες συναντήσεις των οδηγών αποφάσισαν να κατεβούν σε απεργία. Η επιτυχία ήταν σχεδόν απόλυτη και μόνο προιόντα πρώτης ανάγκης (φάρμακα, ζωοτροφές κλπ) μεταφέρονται από τους οδηγούς.

Οι οδηγοί τραινών ζητούν 10% αύξηση. Η εργοδοσία προσφέρει 6-7% αλλά με «αύξηση της παραγωγικότητας» που στη περίπτωση-τους σημαίνει ελάττωση του αριθμού

των βοηθών οδηγών και ακόμα και των ίδιων των οδηγών ρίχνοντας έξω από τη δουλειά αρκετούς. Αυτό είναι απαράδεκτο για τους οδηγούς τραινών και έτσι καλούν κάθε τόσο μονοήμερες απεργίες.

Τέλος οι απεργούντες εργάτες των δημόσιων υπηρεσιών απαιτούν £60.00 μίνιμουμ τη βδομάδα και 35 ώρες. Ας σημειωθεί ότι στη τελευταία συνδιάσκεψη του Εργατικού Κόμματος εγκρίθηκε η θέση πως το μίνιμουμ μεροκάματο πρέπει να είναι 2/3 του μέσου όρου, πράγμα που στη περίπτωση των εργατών, δημόσιων εργατών αντιστοιχεί με £60 τη βδομάδα.

Αυτές οι απεργίες έχουν δημιουργήσει πραγματικό χάος στη Βρετανία. Όλα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας έχουν ριχτεί σε μια υστερική κατασκευοφάντηση των απεργών. Το Συντηρητικό κόμμα κατηγορεί την Εργατική κυβέρνηση για τη στάση-της ενώ ταυτόχρονα δεν

ζητά την παραίτηση-της γιατί δεν έχουν καμμία διάθεση να αντιμετωπίσουν οι ίδιοι τις

σε θέση να κάμει τίποτε. Η αστική τάξη στέκει τρομοκρατημένη μπροστα στο εργατικό

«Η Βρετανία σε Πολιορκία» ο τίτλος του «Οικονομιστ» αντικατοπτρίζει τον πανικό της δεξιάς.

συντεχνίες. Ο πρωθυπουργός Κάλλαχαν βλέπει την πολιτική του να καταρρέει χωρίς νάνα

κίνημα, ενώ ακόμα και οι πιο σοβαροί θεωρητικοί της δεν είναι σε θέση να καταλάβουν

Η Μάρκαρετ Θάτσερ, ηγέτις του Συντηρητικού κόμματος φοβάται να τα βάλει η ίδια με τις συντεχνίες, και σπρώχνει τον Κάλλαχαν. Η ηγεσία του Εργατικού κόμματος αποτελεί σήμερα την ελπίδα της αστικής τάξης...

τη θεμελιωτική σημασία της κίνησης των εργατών. Έτσι προτείνουν τη νομική μείωση των εξουσιών των συντεχνιών τη κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης κλπ χωρίς ν' αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα: η εργατική τάξη δεν πρόκειται να εγκαταλείψει όσα κατακτήθηκαν με αγώνες χρόνων χωρίς να δώσει τη μάχη. Και η δύναμη των συντεχνιών δεν έχει τη βάση της στο νόμο μα στην ίδια την απόφαση των εργατών ν' αγωνιστούν.

Είναι δύσκολο να δει κανείς πως μπορεί να λυθεί αυτή η κρίση στη Βρετανία χωρίς σοβαρές επιπτώσεις ιδιαίτερα μέσα στο Εργατικό κόμμα. Το πιο πιθανό είναι ότι ο Κάλλαχαν θ' αναγκαστεί τελικά να προσφύγει στο λαό. Πιθανότατα θα χάσει τις εκλογές - και μαζί μ' αυτές ίσως και την ηγεσία του κόμματος. Φυσιολογικά το κόμμα θα κινήσει πιο αριστερά και ο αγώνας της εργατικής τάξης ενάντια σε μια συντηρητική Κυβέρνηση θα πάρει πολύ πιο αγωνιστικές μορφές. Τόσο ο φειδωλός όσο και τα επόμενα χρόνια αποτελούν μια κρίσιμη περίοδο για τη Βρετανία. Θα μπορέσει η Βρετανική εργατική τάξη ν' απαλλαγεί από τους ρεφορμιστές ηγέτες-της και να προχωρήσει αποφασιστικά σε μια επαναστατική πορεία; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα αυτής της περιόδου.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ
Σ.Ν. ΕΔΕΝ
ΛΕΜΕΣΟΥ

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Αυτο το δεκαπενθήμερο προγραμματίζεται σειρά εκδηλώσεων για το σχέδιο Βάλντχαϊμ και των τελευταίων πολιτικών εξελίξεων. Οι εκδηλώσεις που προγραμματίστηκαν από την Ε.Ε. θα έχουν σαν σκοπό την ενημέρωση του λαού.

Προγραμματίζεται επίσης εκδήλωση για την Περσική επανάσταση αλλά για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την εκδήλωση η Ε.Ε. θα αποφασίσει στην επόμενη της ταχτική συνεδρίαση. Για την Περσική επανάσταση έγινε πικετοφορία με συμμετοχή εκτός από την Σ.Ν. ΕΔΕΝ τής ΕΔΟΝ και της ΕΡ. Ν. ΠΕΟ την Τρίτη 16 του Γενάρη.

Κάθε Τετάρτη γίνονται στα Επαρχιακά Γραφεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού, τα ιδεολογικά μαθήματα καθώς επίσης και οργανωτικά ακτιβ με συμμετοχή κεντρικού στελέχους της Σ.Ν. ΕΔΕΝ.

Αρχισε την περασμένη βδομάδα την εκστρατεία της η Σ.Ν. ΕΔΕΝ ενάντια στην νέα φορολογία. Η εκστρατεία περιλαμβάνει τοποθέτηση πανω και γράψιμο συνθημάτων σε ολόκληρη την πόλη. Μεγάλη αντίδραση βρήκαμε από μέρους της αστυνομίας που καταδίωξε τα συνεργεία μας.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λ/ΣΟΥ

Η ΔΗΚΦΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ
ΤΗΝ ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

απο την 8 η σελίδα

του τόπου δεν έχει αρχίσει ακόμη.

4. Η κυβέρνηση έχει ξεφύγει από την πραγματική ουσία του Κυπριακού που είναι κατοχή και απελευθέρωση και διαπραγματεύεται ποσοστά του Κυπριακού εδάφους, κάτω από την κάλυψη συνταγματικών ελευθεριών.

5. Οποιαδήποτε λύση προνοεί τον διαχωρισμό των ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων είναι απαράδεκτη είτε ονομάζεται διζωνική είτε δικονομική.

6. Οι συμφωνίες Μακαρίου-Ντεκας τον Απρίλη, του 77 είναι απαράδεκτες σαν βάση για διαπραγματεύσεις.

7. Η ενότητα των πατριωτικών δυνάμεων στην Κύπρο σήμερα δεν έχει κανένα νόημα γιατί δεν βασίζεται πάνω σε κοινό πρόγραμμα που να δεσμεύει τις διάφορες πλευρές.

8. Το διατυμπανιζόμενο «οικονομικό θαύμα» στο νησί βασίζεται αποκλειστικά πάνω στα εξουτελιστικά χαμηλά μεροκάματα των εργαζομένων. Η πολιτική της κυβέρνησης υποβοηθά τη συσσώρευση υπερκερδών στα χέρια μιας δράκας ατόμων και αφήνει την μεγάλη μάζα του λαού να ζει με μεροκάματα πέννας.

9. Να συμμετάσχει ουσιαστικά, ο λαός στη διαμόρφωση της πορείας του αγώνα.

10. Να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες, τα βασικά μονοπώλια, και η εκκλησιαστική γη.

11. Να στρατευτεί ο λαός σε μια λαϊκή πολιτοφυλακή με δημοκρατικά εκλεγμένους αξιωματικούς, σαν κύριο μέρος της γενικότερης αμυντικής θωράκισης.

12. Η βασικότερη προϋπόθεση για επιτυχία στον αγώνα μας είναι η σύνδεση του αγώνα-μας με τους τουρκοκυπρίους. Πρέπει να περάσουμε από την κενή συνθηματολογία στην πρακτική απόδειξη και υπόδειξη προς τους Τ/Κ πως τα συμφέροντά τους ταυτίζονται μόνο μ' αυτά των ελληνοκυπριακών μας.

13. Η διεθνοποίηση του κυπριακού είναι μια απαραίτητη πτυχή του αγώνα μας. Συζητήσεις για το Κυπριακό να γίνονται μόνο στα πλαίσια των Η.Ε. με βάση τις αποφάσεις των Η.Ε.

14. Να γίνει διαχωρισμός συμμαχικών και εχθρικών παραγόντων, και με βάση αυτό τον διαχωρισμό, να καθοριστεί η πολιτική-μας.

15. Τη σωστή λύση στο πρόβλημα μπορεί να τη δώσει μόνο ο

Κυπριακός λαός με τον αγώνα-του, και όχι τα ηνωμένα έθνη ή οι μεγάλες δυνάμεις. Συμπαράσταση και βοήθεια από τις συμμαχικές δυνάμεις μπορούμε να περιμένουμε μόνο στην περίπτωση που δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για πραγματικό μακροχρόνιο αγώνα.

Παρ' όλες τις τεράστιες αντιθέσεις ανάμεσα στα δύο ψηφίσματα που κατατέθηκαν δεν επετράπη η παραμικρή συζήτηση. Έγινε αμέσως ψηφοφορία και εγκρίθηκε το ψήφισμα της ΔΗΚΦΑ.

Στη συνέχεια η ΦΑΠ κατέθεσε δεύτερο ψήφισμα στο οποίο καταδίκασε τις τελευταίες προτάσεις των Αμερικανών σαν εντελώς απαράδεκτες, γιατί προάγουν τη διχοτόμηση βασιζόμενες πάνω στο διαχωρισμό των εθνικοτήτων, και επειδή τοποθετούν το νησί κάτω από τον πλήρη έλεγχο των Ιμπεριαλιστών.

Ο αντιπρόσωπος της ΔΗΚΦΑ απέρριψε το ψήφισμα, στη βάση ότι δεν είχε πάρει αποφάσεις ακόμα η Κυβέρνηση στην Κύπρο.

Η συνέλευση τελείωσε με την διενέργεια των εκλογών. Η ΔΗΚΦΑ πήρε 7 έδρες στο Συμβούλιο και 2 η ΦΑΠ.

* Α. Π.
Λονδίνο.

ΑΔΙΚΗ - ΑΝΤΙΛΑ·Ι·ΚΗ

Συνεχίζει να είναι η φορολογική πολιτική της κυβέρνησης

Με τις πρόσφατες προτεινόμενες φορολογικές αλλαγές και με την ομιλία του Υπουργού Οικονομικών στην Βουλή, η Κυβέρνηση για ακόμα μια φορά εκδηλώνει τις πραγματικές-της προθέσεις όσον αφορά την επίλυση των οικονομικών και πολιτικών προβλημάτων της κοινωνίας αυτής. Η Κυβέρνηση προτείνει αλλαγές στους φορολογικούς συντελεστές πάνω στο εισόδημα χωρίς καμμία προσπάθεια να κάνει πιο δίκαιο και προοδευτικό τον φόρο εισοδήματος, και για να πατάξει την φοροδιαφυγή. Επίσης επρότεινε και εφάρμοσε δασμολογικές αυξήσεις και φόρους κατανάλωσης πάνω σε είδη μαζικής κατανάλωσης που έχουν ως αποτέλεσμα την μείωση του βιοτι-

Αν δούμε γενικά την φορολογική πολιτική της κυβέρνησης το πιο έντονο χαρακτηριστικό -της είναι το βάρος που δίνεται πάνω σε έμμεσους φόρους. Δηλαδή πάνω σ' αυτούς τους φόρους που αναγκαστικά πληρώνονται από όλους που καταναλώνουν ωρισμένα είδη άσχετα με τη γενική οικονομική κατάσταση του καταναλωτή. Για κάθε μία λίρα που παίρνει η κυβέρνηση από

άμεσους φόρους παίρνει και άλλες τρεις από έμμεσους φόρους. Αυτούς τους έμμεσους φόρους τους πληρώνουν τα λαϊκά στρώματα που είναι η πλειοψηφία του λαού. Έμμεσοι φόροι είναι οι εισαγωγικοί δασμοί και φόροι κατανάλωσης πάνω σε τσιγάρα, πετρελαιοειδή, αυτοκίνητα, οινόπνευμα κ.τ.λ. Αυτό είναι όμως ένα μέρος της αδικίας. Το άλλο είναι πως

ακόμα και με την άμεση φορολογία βαρύνονται βασικά τα λαϊκά στρώματα. Οι εργατοϋπάλληλοι στην Κύπρο, π.χ. πληρώνουν δέκα φορές περισσότερο φόρο εισοδήματος από ότι πληρώνουν η εταιρείες. Τα πιο κάτω στοιχεία είναι επίσημα στοιχεία της κυβέρνησης για το 1978:

Με τις πρόσφατες δασμολογικές αυξήσεις και τις αυξήσεις στους φόρους κατανάλωσης η κυβέρνηση φορτώνει ακόμα περισσότερο βάρος πάνω στα λαϊκά στρώματα. Έχει αυξήσει μόνο την άμεση φορολογία. Αύξησε τους εισαγωγικούς δασμούς πάνω σε αρκετά είδη πολυτελείας που αγοράζουν μόνο οι εύπορες τάξεις αλλά αύξησε και το δασμο πάνω σε είδη πρώτης ανάγκης όπως είναι οι τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα και τα μικρα αυτοκίνητα. Η γενική αύξηση κατά 20% του δασμου σε όλα ανεξαιρέτα τα αυτοκίνητα επηρεάζει ολόκληρο το λαό γιατί το αυτοκίνητο είναι είδος πρώτης ανάγκης σήμερα για αρκετές οικογένειες.

Τα ίδια ισχύουν και για τους φόρους-κατανάλωσης που έχουν αυξηθεί. Η μπίρα και η βενζίνη έχουν λαϊκή κατανάλωση και το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης των εσόδων της κυβέρνησης θα βγει από το εισόδημα του φτωχού. Έτσι, με τα μέτρα αυτά που ήδη έχουν εφαρμοστεί και με την φορολογική πολιτική που προτείνει η κυβέρνηση να ακολουθήσει εντείνονται οι αδικίες σε βάρος των εργαζομένων.

Η κυβέρνηση θα μπορούσε να αυξήσει τα έσοδα της και ταυτόχρονα να κάνει πιο δίκαιο το σύστημα φορολογίας με πολλούς τρόπους. Θα μπορούσε να αυξήσει το δασμο και περισσότερο από ότι έχει κάνει, και το φόρο κατανάλωσης μόνο πάνω στα είδη πολυτελείας και όχι πρώτης ανάγκης. Θα μπορούσε να κάνει πιο προοδευτικό τον φόρο εισοδήματος, δηλαδή να φορολογεί περισσότερο τα υψηλά εισοδήματα. Θα μπορούσε να πάρει μέτρα για να πατάξει την φοροδιαφυγή. Και πολλά άλλα. Δεν παίρνει τέτοια μέτρα, όμως, και δεν είναι διατεθειμένη να πάρει τέτοια μέτρα.

ακόμα και με την άμεση φορολογία βαρύνονται βασικά τα λαϊκά στρώματα. Οι εργατοϋπάλληλοι στην Κύπρο, π.χ. πληρώνουν δέκα φορές περισσότερο φόρο εισοδήματος από ότι πληρώνουν η εταιρείες.

Τα πιο κάτω στοιχεία είναι επίσημα στοιχεία της κυβέρνησης για το 1978:

Με τις πρόσφατες δασμολογικές αυξήσεις και τις αυξήσεις στους φόρους κατανάλωσης η κυβέρνηση φορτώνει ακόμα περισσότερο βάρος πάνω στα λαϊκά στρώματα. Έχει αυξήσει μόνο την άμεση φορολογία. Αύξησε τους εισαγωγικούς δασμούς πάνω σε αρκετά είδη πολυτελείας που αγοράζουν μόνο οι εύπορες τάξεις αλλά αύξησε και το δασμο πάνω σε είδη πρώτης ανάγκης όπως είναι οι τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα και τα μικρα αυτοκίνητα. Η γενική αύξηση κατά 20% του δασμου σε όλα ανεξαιρέτα τα αυτοκίνητα επηρεάζει ολόκληρο το λαό γιατί το αυτοκίνητο είναι είδος πρώτης ανάγκης σήμερα για αρκετές οικογένειες.

Τα ίδια ισχύουν και για τους φόρους-κατανάλωσης που έχουν αυξηθεί. Η μπίρα και η βενζίνη έχουν λαϊκή κατανάλωση και το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης των εσόδων της κυβέρνησης θα βγει από το εισόδημα του φτωχού. Έτσι, με τα μέτρα αυτά που ήδη έχουν εφαρμοστεί και με την φορολογική πολιτική που προτείνει η κυβέρνηση να ακολουθήσει εντείνονται οι αδικίες σε βάρος των εργαζομένων.

Η κυβέρνηση θα μπορούσε να αυξήσει τα έσοδα της και ταυτόχρονα να κάνει πιο δίκαιο το σύστημα φορολογίας με πολλούς τρόπους. Θα μπορούσε να αυξήσει το δασμο και περισσότερο από ότι έχει κάνει, και το φόρο κατανάλωσης μόνο πάνω στα είδη πολυτελείας και όχι πρώτης ανάγκης. Θα μπορούσε να κάνει πιο προοδευτικό τον φόρο εισοδήματος, δηλαδή να φορολογεί περισσότερο τα υψηλά εισοδήματα. Θα μπορούσε να πάρει μέτρα για να πατάξει την φοροδιαφυγή. Και πολλά άλλα. Δεν παίρνει τέτοια μέτρα, όμως, και δεν είναι διατεθειμένη να πάρει τέτοια μέτρα.

ΑΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ
φόροι Εισοδήματος —
Εργατοϋπάλληλοι 6,158,000

Εγγραφή Μηχανοκινήτων
Οχημάτων 483,000
Άδειες Κυκλοφορίας 1,450,000
Άδειες Οδηγών 392,000
Φόρος ακινήτου
περιουσίας 106,000
Άλλοι φόροι 447,000
ΣΥΝΟΛΟ ΑΜΕΣΗΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ £10,081,000

ΕΜΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ
Εισαγωγικοί δασμοί 14,949,000
Φόροι κατανάλωσης
Τσιγάρα 5,280,000
Οινόπνευματώδη 411,000
Μπίρα 1,017,000
Πετρελαιοειδή 4,440,000
Αυτοκίνητα 1,524,000
Άλλοι έμμεσοι φόροι 4,618,000
ΣΥΝ. ΕΜΜΕΣΗΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ £32,238,000
ΣΥΝΟΛΟΝ ΑΜΕΣΗΣ
ΚΑΙ ΕΜΜΕΣΗΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ £42,319,000

φόροι Εισοδήματος —
Εταιρείες 592,000
φόροι Κληρονομίας 453,000

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΒΑΛΝΤΧΑ·Ι·Μ

Ανακοινώθηκε επίσημα ότι η κυβέρνηση έχει στα χέρια της σχέδιο, του Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε. κ. Βάλντχαϊμ, για λύση του Κυπριακού προβλήματος, ανακοινώθηκε επίσης ότι η κυβέρνηση αποδέχτηκε αυτό το σχέδιο σαν βάση για την επανέναρξη των ενδοκυπριακών συνομιλιών.

Το σχέδιο όμως αυτό δεν έχει δοθεί ακόμα στην δημοσιότητα, γιατί όπως είπε η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί να το κρατήσει εμπιστευτικό. Εν τω μεταξύ γράφτηκε στις εφημερίδες ότι ο Βάλντχαϊμ θα διαφοροποιήσει «κάπως» το σχέδιο για να ικανοποιεί και τον Ντεκτας ο οποίος δεν το αποδέχτηκε στην αρχική-του μορφή.

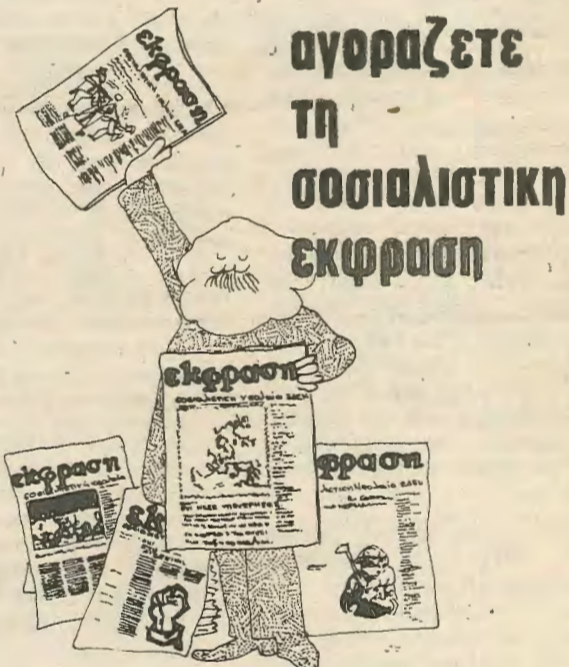
Η κυβέρνηση είχε καθήκο πριν πάρει οποιαδήποτε θέση να δώσει στην δημοσιότητα το σχέδιο για να γνωρίζει ο λαός ποια πορεία ακολουθείται για την διαμόρφωση της τύχης και του μέλλοντος-του.

Η ίδια η κυβέρνηση διαβεβαίωσε πολλές φορές στο παρελθόν ότι πιστεύει απόλυτα στην συνεχή ενημέρωση του λαού πάνω σε όλα τα ζητήματα που τον αφορούν. Γιατί στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν το έκανε;

Υποτίθεται ότι στο παρελθόν οι αποφάσεις παίρνονταν συλλογικά από την κυβέρνηση και το Εθνικό Συμβούλιο γιατί σ' αυτή την περίπτωση δεν κλήθηκε το Εθνικό Συμβούλιο για να συζητήσει το σχέδιο Βάλντχαϊμ:

- Τι έχει να κρύψει από του λαό η κυβέρνηση;

- Μήπως φοβάται ότι το σχέδιο δεν θα ικανοποιήσει το λαό;

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

αν δεν κρύψετε
αν δεν κρύψετε
αν δεν κρύψετε
τις όποιες γενικές
τα σχέδια λέγονται

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλις
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλις
Τιμή φύλλου 50 μίλις
Οι επιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα
διατείνεται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομές
Τ.Κ. 1064 Λευκωσία